

Geen

schuldbelijdenis meer

alsjeblijft

Een uitvaart van een tante, een mooi leven, ze mocht negentig jaar worden. Na het Requiem en het beleefde welkomstwoord van de pastor volgt de bekende schuldbelijdenis: *'Ik belijd voor de almachtige God dat ik gezondigd heb. Door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld. Daarom smeed ik om voor mij te bidden.'*

Zware woorden, zware gedachten. Ik probeer het goed te doen, maar ik kan niet het lot van alle mensen dragen. Ik schiet tekort, maar heb het vaak al moeilijk genoeg met mezelf. En deze woorden maken het alleen maar moeilijker...

Aan het begin van een viering stilstaan bij de grenzen van het leven en bij de grenzen van je eigen mogelijkheden is bevrijdend en opluchtend. Het neemt een last van je schouders af. Maar wanneer dan wordt gesproken van 'zondigen', mijn 'grote schuld' en 'voor mij te bidden', wordt die last van mijn eigen leven en de last van de wereld alleen maar groter.

In plaats van 'schuldbelijdenis' zouden we beter kunnen spreken van een 'onschuldbelijdenis': ik wil het anders, maar het lukt zo vaak niet. En dat hoeft toch niet **mijn schuld** te zijn? Ik vind het zelf al erg genoeg, waarom nog erger maken. Enkele gebeden als alternatief voor de oude en verwijtende schuldbelijdenis.

Reken mij mijn fouten niet aan

Reken mij mijn fouten niet aan.
Neem het mij niet kwalijk
als niet altijd lukt
wat ik van plan was.
Ik bedoel het goed, geloof me.

Probeer mij te zien
als iemand die de vrede zoekt
maar zoals iedereen
zijn beperkingen kent,
en denk goed over mij.

Ik denk goed over jou
en ik wil er voor je zijn.
Maar reken mij mijn fouten niet aan.

Niet volmaakt

Hoeveel wij ook kunnen
we zijn niet volmaakt.

Hoeveel wij ook leren
we weten niet alles.

Hoe belangrijk wij ook zijn
we blijven stofjes in de ruimte.

Maar Gij, God, vindt mij groot genoeg
om me geen moment te vergeten,

goed genoeg om elke dag
met mij op weg te gaan

mooi genoeg om mij
het leven te gunnen.

Even geen zorgen

Even geen zorgen
over van alles en nog wat.
Even niet haasten
om op tijd te komen:
even zijn wie je bent.

Even alles aan de kant
om rustig na te denken.
Even geen lawaai of kabaal
even luisteren naar wat je bezighoudt:
mogen zijn wie je bent.

Even terugkijken
op wat je wel
en wat je niet hebt gedaan.
Even vooruitkijken
naar je dromen en idealen:
wie ben je geweest,
wie wil je zijn?